

Nagyszebeni

KATH. EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ.

Előfizetés egész évre 1'50

Egyes szám ára 14 fillér.

Szerkeszti és kiadja:

Róm. kath. plébánia hivatal

Nagypiac 2.

Megjelenik minden hó 15-én.

Nagyasszonyunk.

Prohászka „Elmélkedései“ nyomán.

Van egy kedves Madonna arc a Maria-Mercedes. Spanyol szűz Mária, minőt Murillo fest. Ez a szent szűz megjelenik három szent férfiúnak nehéz álmaikban, hogy buzdítsa őket a saracenek és mórok keze alatt nyögő keresztények kiváltására...

Hogy képezem ezt a szent Szűzet? Ég az arca, szent tűz hevíti keblét, segíteni jön s gondolom — gyorsan jön: a szeretet sürgeti, a könnyörület lágyítja el szivét. Látja a keresztények nyomorát, hallja jajszavát, fohászát: Mária segíts! Mi lesz velünk Nagyasszonyunk? ... Küzd, szenved, vérzik az ország. Mária országa — a szent Szűz ezt nem bírja, imádkozik és imádkozva kitártja fölöttünk védő karját. Szeretete erős; szeretete tevékeny!

„Salve Regina,“ ez a köszöntés hangzik minden nyelven. A hívő lovagias középkor pajzsra emelte az „Ur szolgáló leányát“ s megadta neki a legmagasabb a legragyogóbb címet: „Regina“ — Fölséges Asszony!

Fölség ő tényleg lélekben, az Isteni malasztal teljes erőben. Fölség mennyei koronás szépségében. Királynéja ő az angyaloknak, az apostoloknak, a vértanuknak. Az angyaloknak: mert tiszta, szeplőtelen; angyalarcok mosolya tükrözik rajta, angyalszárnyok zománca ragyog körülötte, a szépség hódító ereje van benne — térdre hull előtte mindenki.

Apostolok királynéja: murt buzgó, lelkeket szerető és mentő hatalom. Szent István is apostoli Fölség lett, igaz, de ő csak az apostolok nyomán járt — Mária apostoli méltóságát a Szentlélektől nyerte. Koronája a tizes nyelv s mi így gondoljuk, hogy ez a tűz pünkösdi napján a Szent Szűz szép fejére szállt alá s onnét verődött szikrázott szét a tizenkettőre.

Vértanuk királynéja. A vér azáltal lett nemes és királyi hogy harcmezőkön folyt, fájós sebekből szívárgott a szent ügyért,

a gyöngékért — a nemzetért! A király akkor lesz igazán király ha az áldozat dicsfénye vegyül bele koronája ragyogásába. A szent Szűz ilyen királyné: vérpiros lelke hét törrel van átdöfve, hogy fájdalmában minden szenvedőnek édesanyjává legyen! —

Ez a fölséges asszony a mi Nagyasszonyunk. Trónra emelte maga az Úr; fölkente; hatalmat adott neki! És mi, mi felajánlottuk országunkat, hazánkat mindenünket ennek a királynénak. Megadtuk legbüszkébb nevünket: kikiállítottuk Magyarok Nagyasszonyának! Moriamur pro rege nostra!

Hódolunk, mert szépséged, jóságod meghódított. Hozzád kiáltunk mert tiéd a hatalom. Bizunk benned rendületlenül, *tőled várjuk a diadalt és a békét mert Te vagy Magyarország fölséges Nagyasszonya!*

A vak katonáknak.

Kegyelmes püspök atyánk az alábbi kedves sorokat intézte a vak katonákhoz, miket a vakok írására átnyomva jutattak kezeikhez.

„Egyszer a jerikói úton haladt Jézus — tanítványaival és nagy sokasággal. Egy útfélen ülő vak megtudta, hogy Jézus megyen által s így kiáltott hozzá: Jézus! könyörülj rajtam. S Jézus kérdezé: mit akarsz, hogy cselekedjem neked? A vak felelé: Uram! hogy lássak. Erre Jézus mondá neki: A te hited meggyógyított téged. És a vak azonnal látott és követé Jézust. (Márk 10.)

A vakság jótétemény volt ez emberre; mert az Úr megnyitotta lelki szemeit.

Főpásztori minden működésem abban merül ki, hogy a lelkek vakságát gyógyítsam; az embereket a könyörülő, irgalmas Isten nagy szeretetére tanítsam; a lelkeknek az igaz boldogság melegítő fényességét megmutassam.

Ugy fáj püspöki atyai szivemnek, ha olyan megfélemezett emberekről hallok, kik az égi fényt megvetve — sötétségben botorkálnak.

Oh mennyire tudják becsülni a fényt, a világosságot azok, kik egykor látták testi szemeikkel azt és most nem látnak. Csak keresik, csak sóhajtoznak.

Drága lelkek! ne csüggedjete. Az örök szerető Jézus bennetek és általotok sok csodát művel jóságos szívével; csak kérjétek Őt: Uram! hogy lássak.

Higyjétek el, követni fogjátok Őt a földi megpróbáltatás kálvária útja után a dicsőséges és fénylő feltámadásban.“

Tájékoztató.

Vasárnapok. Húsvét utáni VI. vasárnap. (máj. 16.) Bevezető ima: „Hallgasd meg Uram szómat, mellyel tehozzád kiálltok: Alleluja! Neked szólott szívem: az én orcám téged keresett; a te orcádat keresem Uram! Ne fordítsd el tőlem orcádat. Alleluja!” (Zso. 26.). — Szent lecke: Péter I. 4, 7—11. Az apostol int és figyelmeztet imádságra és szeretetre. Evangélium. János 15, 26.—16,—4. Jézus az apostoloknak megjövendöli szenvedésüket.

Pünkösd utáni I. vasárnap. (máj. 30.) Bevezető ima: „Uram én irgalmasságodban bizom; örvend szívem a te szabadításodban. Énekelek, az Urnak, ki jót tett velem.” (Zs. 12.). Szent lecke: János I. 4, 8—12. „Szeretet az Isten, és aki szeretetben marad, Istenben marad, és Isten ő benne.” Evangélium: Lukács 6, 36—44. Az igazi felebaráti szeretet zsinormértékét hangsúlyozza Jézus. „Ne ítéljetez és nem fogtok ítélteni; ne kárhoztassatok és nem fogtok kárhoztatni; bocsássatok meg és megbocsáttatik nektek; adjatok és adatik nektek.” „Vesd ki előbb a gerendát tenzemedből és azután lásd, hogy vedd ki a szálkát atyádfia szeméből.”

Pünkösd utáni II. vasárnap. (jun. 6.) Misekezdet: „Az Úr lőn oltalmam; és ő kivezetet a térségre; megszabadított engem, mert szeretett engem.” (Zso. 17.). Szent lecke: János I. 3, 13—18. „Fiacskáim! ne szeressünk szóval, se nyelvvel, hanem cselekedettel és igazsággal.” Evangélium: Lukács 14, 16—24. Példabeszéd a nagy vendégségről,

Pünkösd utáni III. vasárnap. (jun. 13.) Misekezdet: „Te kínts rám és könyörülj rajtam, Uram, mert én elhagyott és szegény vagyok. Nézd lealáztatásomat és gyötrelmemet és bocsásd meg minden vétkemet, én Istenem!” Zsolt. 24.). Szent lecke: Péter I. 5, 6—11. „Józanok legyetek és vigyázatok, mert a ti ellenségtek az ördög, mint az ordító oroszlán, körüljár, keresvén, akit elnyeljen; kinek erős hittel álljatok ellen.” Evangélium: Lukács 15, 1—10. Példabeszéd az elveszett juhról és garasról. „Mondom nektek hogy öröm lesz mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, kiknek nincs szükségük bűnbánatra.”

Ünnepek. *Pünkösöd* (máj. 23.). A Szentlélek eljövételének és az első keresztény egyházközség megalapításának ünnepe. E szó pünkösöd eredetét a „pentekoste” görög szótól veszi, amely „ötven”-et jelent. Pünkösöd tehát ötvenedik nap húsvét után. Előnapja (máj. 22.) szigorú böjti nap. Minthogy hajdan e napon is történt ünnepies keresztelés, azért most is végeznek egyes helyeken keresztkút=szentelést, hasonló módon, mint nagy-szombaton. A Pünkösöd ünneplése két napon tart, vásárnap és hétfőn. Minthogy pünkösöd ünnepe már a nyári évszakba esik, a természet is szép öszhangzásban tünik fel az ünnep jelentőségével. A nap ugyanis legfényesebben ragyog az égen, melegét nagy mértékben fejt ki és lassanként megérleli a föld termékeit. Mindez, arra emlékeztet, hogy a lelki világban a Szentlélek is így árasztotta ki isteni kegyelmét és megérlelte a hitnek és a többi erénynek gyümölcseit.

Szent lecke: Apost. csel. 2. 1—11. Az apostolok a nyelvek adományával megáldva hirdetik Jézust és sokakat megkeresztelnek. Evangélium: János 14, 23—31. Jézus az első és legnagyobb parancsról, a szeretetről szól, mellyel Istennek tartózkodunk.

Pünkösöd hétfője (máj. 24.) azon ünnepek közé tartozik, amelyekre nézve X. Pius pápa megszüntette, a mischallgatás kötelezettségét és a munkaszünetet. Mindazonáltal a régi fénnyel ünnepeljük ezután is, amint azt X. Pius is óhajtotta és sürgette.

Szent lecke: Apost. csel. 10, 42—48. Péter beszédének hatása alatt Kornéliusz százados és pogány hozzátartozói veszik a Szentlelket. Evangélium: János 3, 16—21. Jézus és Nikodémus beszélgetése. „Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adá, hogy minden, aki ő benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Szentháromság vasárnapja (máj. 30.). A pünkösöd utáni első vasárnap a Szentháromság ünnepe. E napon a kereszténység alapigazságát, a Szentháromság titkát ünnepeljük. Míg a három legfőbb ünnepen, karácsony, húsvét és pünkösödkor egyenként ünnepeljük a három isteni személynek irántunk tanúsított szeretetét, addig a Szentháromság ünnepén együttesen ünnepeljük az isteni személyek jótéteményeit.

Szent lecke: Róm. 11, 33—36. A Szentháromság titka hitünknek, reményünknek és szeretetünknek legméltóbb tárgya. Evangélium: Máté 28, 18—20. Jézus hatalmat ad az apostoloknak, hogy az Atya, Fiú és Szentlélek nevében az embereket megkereszteljék.

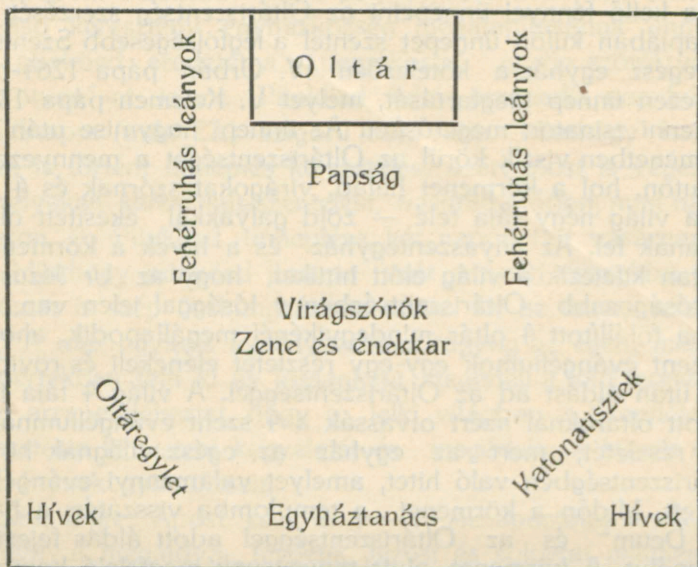
Úrnapja (jun. 3.). Mivel az egyház nagycsütörtökön nem tudja kellő fénytel ünnepelni az Oltáriszentség szerzését, azért Úrnapjában külön ünnepet szentel a legfölségesebb Szentségnek. Az egész egyházra kötelezően IV. Orbán pápa 1264-ben írta elő ezen ünnep megtartását, melyet V. Kelemen pápa 1311-ben a vienni zsinaton megerősített. Az ünnepi nagymise után fényes körmenetben viszik körül az Oltáriszentséget a mennyezet alatt. Az uton, hol a körmenet halad, virágokat szórnak és 4 helyen — a világ négy tája felé — zöld galyakkal ékesített oltárokat állítanak fel. Az anyaszentegyház és a hívek a körmenet által nyíltan kifejezik a világ előtt hitüket, hogy az Úr Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségben valóval jelen van. A menet a fölállított 4 oltár mindegyikénél megállapodik, ahol a pap a szent evangéliumok egy-egy részletét elénekeli és rövid imádság után áldást ad az Oltáriszentséggel. A világ 4 tája felé felállított oltároknál azért olvassák a 4 szent evangéliumnak egy-egy részletét, mert az egyház az egész világnak hirdeti az Oltáriszentségben való hitet, amelyet valamennyi evangélista is hirdetett. Midőn a körmenet a templomba visszatér, a hálaadó „Te Deum” és az Oltáriszentséggel adott áldás fejezi be az ünnepélyt. A körmenet alatt tanusítsunk megfelelő komoly magatartást, hogy így kifejezésre jusson mélységes hitünk.

Szent lecke: Kor. I. 11, 23—29. Az Oltáriszentség szerzése. „Vizsgálja meg magát az ember és úgy egyék azon kenyérből és igyék ama kehelyből. Mert, aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, meg nem különböztetvén az Úr testét”. Evangélium: János 6, 56—59. „Az én testem bizonyval étel, és az én vérem bizonyval ital.”

Az úrnapi körmenet sorrendje:

1.) Kereszt, két zászlóval; 2.) Fiúiskolák: *a.)* kath. elemi, *b.)* állami elemi, *c.)* Terézvárosi, *d.)* áll. polg. fiú iskola, *e.)* szász gimn. és reál és *f.)* az állami gimnázium kath. növendékei; 3.) Zászló; 4.) Leányiskolák: *a.)* állami elemi, *b.)* állami polgári, *c.)* szász leányiskolák kath. növendékei; 5.) Szt. Orsolyarendi nővérek intézete; 6.) Szt. Ferencrendi nővérek intézete; 7.) Egyletek és céhek; 8.) Ének- és zeneegylet és a gyermekkar; 9.) Városi zenekar; 10.) Virágszóró leányok; 11.) Papság és a legméltóságosabb Oltáriszentség; 12.) Tisztikar; 13.) Oltáregylet; 14.) Egyháztanács; 15.) Hívek, kik kéretnek, hogy minél számosabban vegyenek részt a procession. Négyes sorokban, kerülve mindenféle zajt, beszélgetést és futkosást mutassák hódolatukat az Úr Jézus iránt.

Az oltároknál az elhelyezkedés ilyen formán történik:

Természetesen rossz idő esetén a processió nem a nagy piacon, hanem a templomban tartatik meg.

A külvárosi plebánián (Terézváros) az úrnapi körmenet június 6-án (vasárnap) a 9 órai szentmise után lesz.

Jézus szentséges Szívének ünnepe (jun. 11.). Úrnap nyolcadát követő péntekre esik ezen ünnep. Jézus Szíve különös tiszteletünk tárgya, mert a szív, általában, Jézus Szíve pedig különösen a szeretet székhelyének tekinthető. Plebánta templomunkban minden nap d. u. 6 óraker tartjuk meg a Szt. Szív ájtatosságát, magán az ünnepen pedig reggel 7 óraker a kitett Oltáriszentség előtt tartjuk meg a Szt. misét.

Prédikációk és kereszténytanítás. Magyarul: máj. 24-én és jun. 6-án d. e. 10 óraker; máj. 30-án és jun. 13-án d. u. 6 óraker. Németül: máj. 16-án, 23-án, 30-án, jun. 13-án d. e. 10 óraker; máj. 16-án, jun. 6-án, d. u. 6 óraker.

Böjtek. Szigorú böjti napok május 22-én (pünkösdi vigília), május 28-án (kántorböjti péntekje). — Enyhített böjti napok május 26. és 29-én (kántorböjti szerdája és szombatja). — Megtartóztatási napok a péntekek.

Miscalapítványok. Máj. 24-én Édy József, jun. 4-én Brém Ignác lelkiüdvéért lesznek alapítványos szt. misék.

Requiem. A háborúban elesett katonák lelkiüdvéért június hó első szombatján 5-én tartjuk meg az engesztelő szt. misét.

Egyházi zene. *Pünkösöd vasárnapján:* Schubert Ferdinánd ünnepi miséje „F” ben. Graduale: Prope est Dominus . . . Diabellytől. Offertorium: Exaltabo te Domine . . . Sopran és alto duo Schiedermayertől.

Pünkösöd II-od napján Obersteiner ünnepi miséje „G” durban. Graduale: Deus auribus nostris Schöpf-től. Offertorium Domine exaudi, Tenor és Alto duo. Nagiller-től.

Urnap. Büchler „D” miséje. Graduale: Benedicam Dominum, id. Resch Gy-től. Offertorium. „Voce, voce mea” Mezo sopran solo Weisz L-től.

A békeima a májusi ájtatosságban. A *L'Osservatore Romano* április 10-iki számában közli a bibornok államtitkár által aláírt következő dekretumot:

Szentséges Atyánk, XV. Benedek pápa, áthatva attól, a jámbor óhajtástól, hogy még fokozza a Legszentebb Szűz tiszteletét, akinek a május hónap szentelve van, ugyszintén eltelve azzal a vigasztaló bizalommal, hogy az Istenanya, akit a többi közt a *Regina Pacis* nemes jelzőjével diszítünk fel, hathatós közbenjárásával mielőbb kieszközölheti a most folyó szomorú háború befejezését, elrendelte, hogy Szűz Mária hónapjának is-tentisztelete alatt az egész katolikus világban mindennap elmondják a Szentatya által készített békeimát. A Szentatya az ima elmondásához 300 napi búcsut kegyeskedett engedélyezni és teljes búcsut engedélyezett az egyház által előirt szokásos feltételekkel azoknak a hívőknek, akik az ima elmondásában legalább 20 napon át résztvettek. (cf)

A diadalmas Oltáriszentség.

Minden hadjárat befejezése után egymásután szoktak megjelenni a könyvpiacra az abban résztvettek feljegyzései, élményei és visszaemlékezései. S aki egy kor szellemébe bele akarja magát élni, azt legbiztosabban ilyen naplók átolvasása által érheti el. Ezért fogadják nagy örömmel épen a komoly történetírás mesterei a memoirirodalom még oly jelentékenynek látzó ujdonságait is, mert akárhányszor egy-egy bennük talált adat nagyobb fényt derít az eseményekre, mint a diplomácia kötetekre terjedő száraz hivatalos okmányai.

Ilyen helyzetben lesz egykor az az író is, aki a XX. század most lezajló éveinek valláserkölcsi állapotát akarja egykoron jellemezni. A lövészárkokból és földalatti fedezékekből írt levelek nem csupán az ott kiállott rettenetes szenvedésekről adnak hangjuk közvetlensége folytán hosszú évek multával is meg-rázó és való képet, hanem meggyőzően igazolják majd azt is,

hogy a lélek még akkor sem képes lemondani a boldogság utáni epekedésről, midőn már minden földi vágnak szárnya van szegve. Sőt tulajdonképen ez az érzés épen akkor tör ki a legnagyobb erővel, akár csak a tűzhányok lávája, mely látszólagos pihenés után dobja legmagasabbra izzó köveit. Igen, a lelket néha nagy események pörölycsapásai ébresztik ugyancsak föl, de akkor annál jobban tudatára hozzák neki, hogy ennek a léleknek ép úgy megvan a maga éhsége, mint a testnek, melytől az álom szintén távol tudja tartani ideig-óráig az éhség kinzó érzetét, de a fölébredés után viszont annál erősebben marcangolja a gyomor idegeit.

A világháboru is egy ilyen szörnyű ébresztő volt. Milliók lelkét tartotta fogva kábító álom s e kábultságukban nem vették észre, hogy éhesek. De a 42 cm.-es mozsarak bömbölése s a géptegyverek vérfogyasztó kattogása akkora zajt támasztottak, hogy lehetetlen volt föl nem ébredniök. Mig máskor a modern kor kábítószerai csakhamar ujabb álomba ringathatták az ébrenléttől remegő embert, most egyszerre lehetetlen lett ez a naroktizáló méregvásárlás. Hiszen a lövészárkokban nincsenek kabaráék, nem folyik a pezsgő, hiányzik a báltermek és szinpadok parfümillatos bódító levegője, nem találni kávéházi márványasztalokat obscén élclapokkal, nincsenek könyvesboltok mámorító regényekkel, hanem csak lecsapó gránátok pokoli süvöltése s a szétrobbanó shrapnellek rettenetes füttyülése hallatszik, mely a legelfásultabb idegeket is galvanizálja és ebben a viharban letörlődik a lélekről minden szenny s mint egy tükörben, visszaverődik rajta az örökkévalóság egy fénysugára, mely egyszeriben kiveri az álmat a szemekből s gondolkodásra készíti a legeltompultabb agyat is.

A lelket, mint egy hatalmas mágnes, vonzani kezdi a túlvilág. A lélek mohó éhséget érez, mely egy pillanat alatt megváltoztatja egész eddigi életfelfogását. Ezt a vágyat kielégíteni most egyetlen gondolata. Széttépni azokat a kötelékeket, melyek eddig lenyögözték, minden törekvése. Ime ez az Oltáriszentség legnagyobb diadala s ezt hozta meg nekünk a világháború.

Nem tudunk egyetlen esetet sem, hogy a hadba vonulók valamelyike a még rendelkezésére álló utolsó félórát arra használta volna föl, hogy beiratkozzék egy szociáldemokrata-egyletbe vagy ország-világ előtt kijelentse, hogy e komoly percben beáll a szabadgondolkodók táborába, de viszont százazrek, kik eddig felé sem néztek a templomoknak s gúnymosollyal beszéltek a gyónásról, most egyszerre letérdeltek a templomok hideg köveire s mikor lelküket föltárva a pap előtt, ismét fölemelkedtek, arcukra olyan boldogság ült, mintha a világ legszerencsésebb halandói lennének, nem pedig a halál elébe sietnének.

A herbesthali pályaudvaron egy II. osztályu váróterem volt a gyóntatóhelyiség. Bornyúkkal és hadifőlszerelésekkel léptek a katonák egymásután a paphoz, hogy meggyónjanak. Az egyik katona a gyónás végével levelezőlapot kér a paptól, ki arra kéri, hogy siessen, mert a többiek is sorra akarnak kerülni. Főtisztelendő úr, mondja a harcos, feleségem térdenállva rimázkodott, hogy gyónni menjek, de mindig elhalasztgattam. Most annyira boldog vagyok, hogy okvetlen közölnöm kell veled ezt a hírt.

Legmegindítóbb azonban az, midőn az ostya színében elrejtőző Udvözítő a lövészárkokban keresi föl a katonákat. Nem egy tábori levél írta már le azokat a megható jeleneteket, melyeknek ilyen alkalmakkor a harctér tanúja. Az oltár hevenyében összerakott gyalulatlan deszkákból készül, melyet csukaszürke posztó takar és zöld levelek, esetleg egy fenyőgaly díszítenek. Az ágyúk dörögnek, a föld remeg és a katonák némán kúsznak a rögtönzött oltár elé, hogy magukhoz vegyék az élet és halál Urát. Megtörtént, hogy ilyenkor az áldozók oly nagy számban jelentkeztek, hogy a tábori lelkésznek nem volt elegendő szent ostyája. A hatás, amit ezek a szentáldozások kiváltak a jelenlevők szívéből, leírhatatlanok. Hiába zúgnak a levegőben a granátok, hasztalan pattognak záporosó módjára a fedezéken a sziszegve érkező golyók, a megáldozott katonák szívét csodás békeesség szállja meg. Az a tudat, hogy a mindenség Urát hordozzák kebleikben, hihetetlenül bátrakká teszi őket s egy ötszörte nagyobb ellenséggel szemben is rohamra indulnak. Ime az Oltáriszentség egy újabb győzelme!

A háború vallásossá teszi az embert, írja egy német a harctéren szerzett benyomásai alapján. Aki épségben kerül ki az ütközetből, mély hálával fogadja a Gondviselés közvetlen oltalmát és úgy érzi, mintha Isten új étellel ajándékozta volna meg, az újjonnan kapott időt tehát kötelessége ezentúl alaposan kihasználni.

Nézzétek meg a templomokat! Soha annyi egyenruhát nem lehetett ott látni, mint éppen most. A felkötött karú, mankóval járó és béna katonák ezerszámra az oltárok előtt, de most nem kíséri őket gúnymosoly: senki sem meri őket asszonyi gyöngeségről vádolni, hiszen a csatatéren vérük hullásával bizonyították be, hogy igazi hősök s nem félemből jönnek imádkozni, mert nekik már többé nem kell visszatérniök a csatamezőre. Mi tette őket vallásosokká? Nem nehéz rá megfelelni.

Dr. Bertram Adolf boroszlói hercegérsek említi az idei év első hónapjában kiadott pásztorlevelében, hogy a kölni eucharisztikus kongresszuson egy olasz püspök a kongresszus nagyszerűségétől elragadtatva, a következő kijelentést tette előtte:

Nekem úgy tetszik, hogy nagyon rossz idők előtt állunk és Isten az Oltáriszentség ereje által akarja megerősíteni Németországot, hogy egy közeledő végzeteljes kornak szerencsés legyen a kimenetel. E szavak az érseknek — mint írja — ismét eszébe jutottak, midőn a világháború kitörésekor a szürke egyenruhás katonák százezrei térdeltek le a katolikus templomokban a szentáldozáshoz s a tábori levelekből értesült, hogy milyen diadalokat ült az Oltáriszentség harcosaink szívében. Az olasz püspök látnoki ihletségű szavai tényleg valóra váltak.

A háború előtt a világ szinpadán az anyagelvűség már-már diadalünnepeket ült és százezrek, milliók haladtak azon az uton, mely a bukás örvényébe vezet. S amikor már minden veszve látszott, egy óriási és nem várt fordulat egyszerre megváltoztatja a helyzetet. A templomok zsufolásig megtelnek erős, éltük delén álló férfiakkal és az oltárok lépcsőjén nem asszonyok és gyermekek térdelnek, hogy magukhoz fogadják a mindenség Urát, hanem meglett emberek, kik talán már évtizedek óta nem voltak ennek vendégei. Így lesz a legnagyobb rosszból: a háborúból a legnagyobb jó lelki megújulás.

Mikor volt ennél szebb győzeleme az Eucharisztának, mikor ült nagyobb diadalt az a megvetett és lenézett Üdvözítő, mint épen most?

Hogyan fog eldőlni a milliók csatája, azt egyedül Isten tudja, de hogy a lelkek milliói kinek hódoltak meg, arra már ma megadhatja a választ. A XX. század világháborújának igazi nagy győztese az ostyában elrejtett Krisztus!

Dr. Bozóky Géza,

Képek a háborúból.

Levél.

Kedves jó L. Úr!

Újra benne vagyok a munkakörömben: gyóntatok, be-tegeket vigasztalok és — sajnos — temetek is. De ez utóbbit — hála Istennek csak néha. Fotografus barátom levette egyik temetésemet. Nem is tudtam róla, meglepett a nagyon sikerült képpel. Egy Marosillye környékéről való fiu temetése ez. Haslövésben elpusztult szegény. Nem lehetett megmenteni. „Pro patria!” odaadta azt amiye legdrágább volt: az életét. A keresztfájára azért csak ezt irattam, amint látszik is a képen. A kórház kommandansa, dr. Hanaszjevits ezredorvos (aki mellett van) a többi tisztek, a „dienstfreie Mannschaft” s a buzgó lengyel nép kíséri végső útjára. A jó lengyelek még énekeltek is a sírján.

Ez a szomorubb faja a foglalkozásomnak. A többi kedvesebb. Sokat gyóntattam húsvétban. Az öreg papbácsi helyett

feltámadási processiót (vasárnap hajnalban) tartottam, nagyszombati szertartásokat végeztem. Sok német katona van itt s legtöbbje katolikus. Még elzásziak is! Szóval boldog vagyok és sok örömem volt. Az idő is nagyon szép, tavaszi volt.

A kórházban is elég sok munka van. A betegek legnagyobb része román. De van lengyel és magyar fiú is köztük. Most örvendek igazán, hogy a St. Jozef Bücher=verein könyveiből többet magammal hoztam. Oh milyen mohón olvassák azokat a Bunnte Geschichte=ket. A Zászlónk is küldött sok számot. Nem győzik dicsérni. Azokat a románok is értik, mert a képek internacionalisok. Sajnos, hogy román könyveim és újságjaim nincsenek. Magam tolmácsolgatom a dolgokat. Nem tudok eléggé hálát adni a jó Istennek, hogy románul is beszélek. Így aztán gyorsan telik az idő s a levélírássra kevés marad.

Megbecsülhetetlen értéke van az imakönyvnek! Ha látná, milyen buzgón imádkoznak az ágyban betegeink, felragyogna a lelke! Kár, hogy nincs mindnyájoknak. Buzdítsák az otthonlevőket, hogy kedves hozzátartozóik számára küldjenek a tábori póstával — keresztkötésben — egy kis imakönyvet. Csak nagy ne legyen. Vékony kis imakönyv, mely a zsebben, vagy a Brodsackban, a földi kenyér mellett, mint égi eledel elérjen. Ha átfurja az orosz golyó — mint az egyik sebesültét — annál értékesebb. De most már nem irok többé, mert várnak a kórházban. Az egyik beteg fiú megakarja mutatni a verseit, amiket a lövészárokból „költött.” Haza akarja küldeni. A legközelebbi viszontlátásig — levélben! — Különben békéről is beszélnek, — imájukat kérl a távolból.

Badilla János táb. telkész.

Krónika.

Kinevezés. Őfelsége Myska Alajos prágai hitoktatót Nagyszebenbe, Varga János szebeni káplánt Terézienstadtba (Csehország) tartalékos katona lelkészeknek nevezte ki.

Kirendelés. Horváth József tart. táborigazgató, ki városunkban a sebesült és beteg katonák lelki vezetésével volt megbízva, a harctérre rendelték ki szolgálattételre.

Hittanári vizsga. Roska Jenő lapunk felelős szerkesztője május hó 3-án és 4-én Gyulafehérváron hittanári vizsgát tett. Gratulálunk.

† **Hegyessi József** Pécs szab. kir. város számtisztje, cs. és kir. 34. gy. e. hadapród őrmestere, Hegyessi Mór és Veszely Róza helyi szülők fia március hó 7-én egy roham alkalmával hazájaért és királyáért 22 éves korában hősi halált halt. Lelkiüdveért az engesztelő szent mise áldozat május 4-én volt.

Házi betegápolás. Az elmúlt negyedévben (jan-márc.) betegápoló nővéreink 211 nappali és 211 éjjeli szolgálatot teljesítettek; 198 kötést alkalmaztak és 135 beteglátogatást végeztek.

Hittanvizsgák. A m. kir. áll. főgimnáziumban járó róm. kath. vallású növendékek hittanvizsgái részben megvoltak, részben a jövő héten lesznek és fejeződnek be. A VIII. osztályban járók f. hó 10-én; az V-VII. osztályúak 12-én tették le, az I-IV. osztályú tanulók pedig 18-án teszik le vizsgájukat.

A jezsuiták Németországban. Az Allgemeine Rundschau legutolsó száma ad hírt arról, hogy II. Vilmos német császár 13 jezsuitát a vaskereszttel, hármat pedig a Vörös-Kereszt medáljával tüntetett ki. A Jézustársaság német provinciájának körülbelül 200 tagja teljesít szolgálatot a harctéren. A szabadkőműves körökben „rettenetes és feketelelkű”-eknek címzett jezsuita atyákkal történt ez az eset s hozzá Németországban, ott, ahonnan a „liberalizmus” jegyében hozott régebbi törvény kitiltotta őket. Bővebb komentálásra úgy gondoljuk nincs szükség.

A bécsi háborús könyörgőkörmenet. Ápr. 18-án fenségesen komoly ünnepe volt Bécs katolikusainak. A császárváros utcáin az Unsere Liebe Frau mit dem geneigten Haupte nevű kegyképpel mintegy 40.000 ember vonult végig Pfiffel bibornok hercegérsek vezetésével, hogy könyörögjenek a boldogságos Szűzhöz, ne tagadja meg anyai segítségét a háboruszkodó Ausztriától.

A körmenetet Pfiffel bibornok hercegérsek délután 4 órakor vezette ki a Votivkirche-ből. A főpapság, a papság, a katolikus szervezetek és a nép óriási számban vett részt a menetben, amely a Votivkirchetől az Universitätsstrassén, a Schottentoron, a Schottenringen, a Herrengassén, a Kohlmarkton és a Grabenen át vonult a Szent-István-domhoz. A kegyképet négy döblingi karmelitaanya vitte. Utána ment Pfiffel bibornok, majd a bécsi községtanácsosok Weisskirchner polgármesterrel, Liechtenstein Alajos herceg, a különböző kongregációk, egyesületek stb. Amikor a menet bevonult a dombra, már ott volt Mária Terézia, Mária Jozefa, Zita, Mária Annunziata, Blanka, Mária de los Dolores, Mária Immakulata, Margit, Gabriella, Mária Alice, Mária Antonia és Asszunta kir. hercegnő, valamint Rajner Károly; Lipót, Antal, Ferenc József, Károly Piusz és Antal kir. herceg. Jelen volt továbbá számos hercegi, grófi és egyéb főrangú család, Bjelik tábori püspök, Zschokke felszentelt püspök; Seydl prelátus, udvari plebános stb.

A főoltárhoz érve a kegyképet elhelyezték rajta és Pfiffel bibornok elmondta a loretoi litániát, majd pedig a Szentanya békeimáját. Az áldás után a háborus könnyörgés véget ért. A kegykép nyolc napig marad a Szent-István-dombon kitéve. (c)

Ezer sebesült katona a hercegprimás előtt. Amióta a háboru kitört, azóta Csernoch János hercegprimás állandóan sorra látogatta a kórházakat és atyai jóindulattal s a szeretet melegével ölelte magához a háboru megsebesült hőseit, vigasztalta, bátorította őket. Most, hogy felgyógyultak, első utjuk oda-vezetett a magyar egyházfejedelem elé, hogy megköszönjék érdeklődését, szeretetét, vigaszát. Páratlanul szép gondolat volt ez, és az Egyetemek Kórház Egyesületének vezetőségéé az érdem, hogy ezt a gondolatot kiolvasta a lábbadozó katonák lelkéből és 20 más Vörös Kereszt és hadikórház bevonásával meg is valósította azt. Vasárnap délben ezer sebesült katona, ápolónóikkal, orvosaikkal, kórházparancsnokaikkal, külön termes hajón indultak el Zsemberi István és Hindy Zoltán Vörös Kereszt megbizottak vezetésével Esztergomba és délután öt órakor tisztelegtek a hercegprimásnál. Megható, kedves jelenetek voltak itt, spontán megnyilatkozásai az egyszerű katonák hálájának, melyet Magyarország egyházfejedelme iránt éreznek.

Katonák köszönete a pápának. A Corriere d'Italia jelenti, hogy a Szentatya a húsvéti ünnep alkalmából az ellenségeskedő államokból számos köszönőlevelet kapott, amelyben a pápa közvetítésével hazatért harcképtelen foglyok hálás köszönetüket tolmácsolják XV. Benedek pápának, hogy a béke ünnepét már családjuk körében tölthetik el. (c)

Egyesületi élet.

Oltáregylet. A helyi cs. és kir. 22. kórház parancsnoksága, azzal a kéréssel fordult az egyesület vezetőségéhez, hogy a sebesült és beteg katonák részére párnákat és párnahuzatokat küldeni sziveskedjék. A nagyobb párnák hossza és szélessége 80 és 50 cm. a kisebbeké pedig 45 és 32 cm. legyen és lehetőleg tollal legyenek bélelve. Az egyesület azért ez uton is felhívja a tagok figyelmét, hogy akiknek háztartásában egy pár párna nélkülözhető, úgy azokat az egyesületnek átengedni sziveskedjenek. A párnahuzatokról az egyesület gondoskodik. A szives adományokat az adakozók Weingart Jánosné önnagyságának adják át (Sporerg. osztr. magyar bank II. emelet.). — Eddig begyűlt 2 nagy és 72 kisebb tollpárna, 145 párnahuzat, 5 ronggyal bélelt párna huzattal a sebesült tagok támasztására, 4 fülvédő flanelből, 42 pár papucs, 9 kórházi köpeny, melyeket az egyesület a Rizskása utcában elhelyezett 13 számú tartalék kórháznak jutatott. Adakoztak erre a célra: Todorán Julia 2 nagy tollpárnát, kisebb tollpárnákat: Gruber Gyuláné 3 drb., 3 huzattal, Bod Péterné 1 drb. 1 huzattal, özv. Hajdóczy Józsefné 1 drb. 3 huzattal, özv. Schuller Istvánné 6 drb., Szakáts Károlyné 5. drb.; ronggyal bélelt párnákat: Bod Péterné 3 drb. 3 huzattal és Stöhr Mária 2 drb. 2 huzattal; tollat: Bournáz Anna, Stöhr Mária 12—12, özv. Hajdóczy Józsefné, 9, Krebs Henrikné 6, Ádámkovits Aladárné Dunka Aloysia, Ferenczy Gézané 4—4, Szakáts Károlyné 2, Krippner Iginia, Péchy Helén, Sentz Fanni 1—1 párna részére. — Az egyesület a fent nevezett kórháznak a felsoroltakon kívül számos lépést is adományozott. — Az egyesület céljaira dr. Fischer Emilné 10 kor., Bednázek M. 1 kor. adományozott. — Isten fizesse meg!

A rendes havi szentségimádás június 3-án d. u. 5—6-óráig lesz. Ugyan ezen nap reggel 7 és 10 órakor lesznek az egyesületi szt. misék is.

St. Szív társulat szokásos ájtatosságát június 4-én reggel 7 órakor tartjuk meg a kitett Oltáriszentség előtt.

Mária kongregáció. Az alsó osztályosok kongregációja f. hó 12-én tartotta meg ez évi utolsó gyűlését. A felső osztályosok kongregációja f. hó 15-én tartja ezen iskolai évben utolsó gyűlését.

Cselédpatronage. A helyi kath. cselédpatronage június hó elején egy kis kirándulással fejezi be ezen évet. Szeptember hónapban az egyesület ismét megkezdzi működését.

Jótekonyság.

Szt. Antal kenyér. Márc. 11-től ápr. 16-ig begyűlt 659 kor. Bednazek M. ajándéka 7 kor. — Utolsó kimutatásunktól Bálinth Pálné 20 kor., kiadatott: készpénzben 449 kor. 20 fill.; 260 kenyér; fa 62 kor. értékben.

Szegényeknek. Szalay Teréz 20 kor.

Kath. gyermekelep részére. Bán Lászlóné 2 pár félcipő. M. S. ételneműek. A gyermekelepleknek szüksége van szekrényre, gyermekszékre vagy kocsira.

Templom részére. Hauschkáné oltárterítőt valódi csipkebetéttel a szt. Szív. oltárhoz. N. N. oltárterítőt a Mária oltárhoz. N. N. 5 kg. lisztet ostyasütéshez.

Temető kápolna részére. Őszy Adél 10 kor. — A temető kápolnába beszerzendő hármionium részére özv. Györy Ignácné 5 kor.

Beteg katonák részére. Ustjanovszky László sekrestyés több hölgytől 18 kor.-t és 11 üveg befőtt gyümölcsöt gyűjtött. Kaffekranz 20 drb. zsebkendő, 6 pár papucs, 10 drb. éjjeli ing, 20 drb. alsónadrág. Bergleiter Maria több pak kártya, málnaszörp és sütemény.

Mária nővéreknek. Bálinth Pálné 60 kor.

Isten fizesse meg!

Plebániai anyakönyvi hivatalból.

Megkereszteltettek:

Ápr. 17-én: Imre Sándor (szül. márc. 17.) — Ápr. 25-én: Kalka Anna (szül. márc. 28.) — Katona Erzsébet (szül. ápr. 9.) — Lehnert Michalina Lujza (szül. ápr. 17.) — Ápr. 28-án: Kovács János (szül. márc. 28.) — Május 2-án: Riha Gusztáv (szül. ápr. 12.)

Halottaink:

Ápr. 9-én: Szabó Károly, 45 éves, szentségekkel ellátva. — Ápr. 11-én: Özv. Brunner Paulin szül. Hagermann, 77 éves. — Ápr. 21-én: Fasching Vilmos, 7 hetes. — Ápr. 26-án: Katona Erzsébet, 17 napos. — Ápr. 27-én: Landmann Teréz szül. Geesevitz, 57 éves, szentségekkel ellátva. — Lemhényi Bálinth Mária Karolina, 76 éves, szentségekkel ellátva.

Katona lelkési hivatal anyakönyveiből.

Megkereszteltett:

Ápr. 18-án: Zivnustka József (szül. ápr. 1.) —

Halottak:

Márc. 25-én: Fazekas András 31. gy. e. — Ápr. 5-én: Foreska Kristóf 15. h. gy. e. — Ápr. 10-én: Csant Jakab 30 h. gy. e. Bajnok (Bácsbodrog m.), 28 éves. — Eke János 18 h. gy. e. Potyov (Vas m.) 22 éves. — Ápr. 11-én: Müller András 6. nk. e. — Ápr. 12-én: Ichratmayer Károly. pionir. — Pfaffstädter József 105. nfk. e., Kaladorf (Alsó Ausztria), 88 éves. — Ápr. 17-én: Haas József cs. és kir. 18. gy. e. Fertőrákos (Sepron m.), 32 éves. — Bateika János c. tizedes, cs. és kir. 8 gy. e, Popowitz (Morva o.), 30 éves. — Bares János cs. és kir. 8. gy. e., Brünn, 22 éves. — Ströder Péter 23. h. gy. e. Temesvár, 43 éves. — Ápr. 19-én: Berkelle Miklós 12. h. gy. e., Rahó (Mármaros), 23 éves. — Febr. 1-én: Leczia Johanna sz. Pongrátz, 27 éves. — Márc. 31-én: Wieszmeg Jenő, 9 hónapos.

Előfizetések nyugtázása.

Ahol összeg nincs kitéve 1 kor. 50 fill. értendő.

Lemhényi Bálinth Berta, Bednázek M. 2 kor., Capf Károly, D. Z. G. 4 kor., dr. Deutsch Lipót, Döbrössy Alajos 10 kor., Fülöp Etuska, Garabet Bálint, P. Hartmann Tivadar, Kürth János, Léner Antal, Lénhardt Ádám, M. J. 5 kor., özv. Reich Alfrédné 5 kor., Varga János, Vitkó Ede.